

РЕШЕНИЕ

№ 1235

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елизабет Петрова

Членове: Катерина Рачева
Михаил Малчев

като разгледа докладваното от Катерина Рачева Въззивно гражданско дело № 20231000501969 по описа за 2023 година

при участието на секретаря Росица Йорданова, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК. С решение № 44 от 07.02.2023 г. по гр.д. 183/2021 ОС Монтана:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни искове на КПКОНПИ за отнемане в полза на държавата на следното имущество:

От Я. К. О., ЕГН *****, представляван от неговите родители и законни представители К. О. Р. и В. В. Л., на основание чл. 144 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 03928.515.53 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Берковица, област Монтана с адрес на поземления имот: гр. ***, кв. ***, ул. „****“, с площ 432 кв. м. и СГРАДА с идентификатор 03928.515.53.2 с адрес на сградата: гр. ***, кв. ***, ул. „****“, която е разположена в поземлен имот с идентификатор 03928.515.53, със застроена площ от 96 кв.м. От О. Д. Р., ЕГН *****, от гр. ***, кв. „****“, ул. „****“ № **, на основание чл. 147 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ 15 броя накити под формата на обеци, пръстени и верижки на стойност 14 778,40 лв.

От О. Д. Р. и З. К. Р., ЕГН *****, от гр. ***, кв. „****“, ул. „****“ № **, на основание чл. 151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 2 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ сумата 1 000 лв., представляваща пазарна стойност към момента на отчуждаване на лек автомобил „Опел Астра“ с рег. № М 4452 ВР.

От О. Д. Р. и З. К. Р. на основание чл. 142, ал. 1 във връзка ал. 2, т. 2 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ сумата в размер на 31 300 лв., представляваща равностойността на извършени СМР в имот с адрес ул. „Пролет“, гр.***, общ. ***, обл. ***.

От О. Д. Р. на основание чл. 142, ал. 1 във връзка с ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ сумата 29 160 лв., представляваща равностойността на извършени СМР в имот на адрес ул. „***“ № ** в гр. Берковица, обл. Монтана. От О. Д. Р. на основание чл. 151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ: сумата в размер на 1 369,08

лв., представляваща левовата равностойност на 700 евро, получени на 03.04.2017 г. чрез системата MoneyGram при „Общинска банка“ АД, сумата в общ размер на 178 лв., представляваща вноски по сметка №***** в „УниКредит Булбанк“ АД, сумата от 1 965,60 лв., представляваща левовата равностойност на 1 005 евро, получени чрез системата MoneyGram при „УниКредит Булбанк“ АД, сумата от 2 757,70 лв., представляваща левовата равностойност на 1 410 евро, получени чрез системата Western Union при „Юробанк България“ АД, сумата от 6 649,80 лв., представляваща левовата равностойност на 3 400 евро, получени през 2017 г. чрез системата MoneyGram при Банка ДСК“ ЕАД, сумата от 524,23 лв., представляваща вноски по кредитна карта № ***** към „ОББ“ ЕАД, сумата 1 842,30 лв., представляваща вноски по кредитна карта № ***** към „ОББ“ ЕАД, сумата 2 627,03 лв., представляваща вноски по кредитна карта № ***** към „ОББ“ ЕАД, сумата 10 127 лв., представляваща вноски по разплащателна сметка с IBAN № ***** 19 към „ОББ“ ЕАД.

От З. К. Р. на основание чл. 151 във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 4 във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ: сумата 420 лв., представляваща погасителни вноски по кредит към „Би Енд Джи Кредит“ ООД, сумата 200 лв., представляваща погасителни вноски по кредит към „Би Енд Джи Кредит“ ООД.

ОСЪЖДА КПКОНПИ да плати на адвокат И. Т. Ц. възнаграждение на основание чл. 38 от ЗАдв в размер на 19 691,92 лв. за осъществено процесуално представителства на ответниците О. Р. и З. Р..

Постъпила е въззивна жалба на КПКОНПИ срещу решението с оплаквания за неправилност, противоречие с материалния и процесуалния закон и необоснованост. Съобразно закона и преобладаващата на отнемане подлежи всяко незаконно придобито имущество, а не само наличното, а първоинстанционният съд е изложил мотиви в обратния смисъл. Неоснователно било прието, че не е налице несъответствие в имуществото на ответниците.

На въззивната жалба са подадени отговори от ответниците чрез адв. Ц., в които се иска потвърждаване на решението.

Постъпила е частна въззивна жалба на КПКОНПИ срещу определение 199 от 25.04.2023 г. по чл. 248 ГПК.

Няма направени доказателствени искания пред настоящата инстанция и не са събрани нови доказателства.

В съдебно заседание въззивният жалбоподател не изпраща представител. Процесуалният представител на ответниците в съдебно заседание и в писмени защиты от 20.10.2023 г. излага съображения за правилност на обжалваното решение.

Софийски апелативен съд, след като обсъди възраженията на страните във връзка с атакувания съдебен акт и с оглед правомощията си по чл. 269 от ГПК, намира следното:

Жалбата е допустима. Подадена е в срока по чл. 259 ал.1 от ГПК и е срещу подлежащ на обжалване валиден и допустим съдебен акт.

Производството е образувано по иск на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, заведен въз основа на Решение № 509/10.03.2021 г. на КПКОНПИ (сегашно наименование КОНПИ) на основание чл. 153 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество в редакцията към ДВ, бр. 12.02.2021 г. (обн., ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г., изм. и доп., бр. 20 от 6.03.2018 г., в сила от 6.03.2018 г., доп., бр. 21 от 9.03.2018 г., в сила от 23.01.2018 г., бр. 41 от 18.05.2018 г., в сила от 14.05.2018 г., изм., бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила от 7.01.2019 г., изм. и доп., бр. 1 от 3.01.2019 г., изм., бр. 17 от 26.02.2019 г., бр. 79 от 8.10.2019 г., бр. 83 от 22.10.2019 г., в сила от 22.10.2019 г., бр. 69 от 4.08.2020 г., доп., бр. 70 от 7.08.2020 г., в сила от 7.08.2020 г., бр. 12 от 12.02.2021 г., в сила от 12.02.2021 г.). Производството за гражданска конфискация на имущество по ЗПКОНПИ е регламентирано като двуфазно, включващо досъдебна фаза – предварителна проверка на КОНПИ за

установяване на незаконно придобито имущество, и съдебна фаза – обезпечително и исково производство, които се развиват пред граждански съд.

В искането си към съда Комисията твърди, че има значително несъответствие в имуществото на проверяваните лица, че са налице предпоставките на чл. 156, ал. 4 от закона, както и че сумите, които се иска да бъдат отнети, са от незаконна дейност и ответниците са се облагодетелствали с тях.

За да бъде основателно предявеното пред съд мотивирано искане с правно основание чл. 153 ЗПКОНПИ следва да се установят предвидени в закона предпоставки. На отнемане по реда на този закон подлежи незаконно придобито имущество – чл. 141, за което няма установен законен източник – чл. 5, ал. 1. За да възникне в полза на държавата специалното субективно право на конфискация следва да са установи кумулативното наличие на няколко материално правни предпоставки: 1) привличане на лице като обвиняем за престъпление, изрично посочено в чл. 108 от закона, 2) в рамките на извършена проверка на имуществото на това лице да е установено значително несъответствие, което според легалната дефиниция на § 1, т. 3 закона е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава определен размер (150 000 лева в настоящия случай) за целия проверяван период, 3) наличие на незаконно придобито имущество - такова, за което не е установен законен източник.

Досъдебното производство срещу О. Д. Р. е образувано за това, че в периода януари 2016 г. – 20 юни 2019 г. ръководил организирана престъпна група, създадена с користна цел за извършване на престъпления по чл. 252 и чл. 213а от НК, които попадат в обхвата на чл. 108, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

Проверяваният период е от 27 юни 2009 г. до 27 юни 2019 г.

Не е спорно пред настоящата инстанция, че за ответниците е налице една от предпоставките: О. Р. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 108, ал. 1, т. 17 от ЗПКОНПИ. Не е спорно, че за проверявания период двамата ответници са били във фактическо съжителство. Въззивната инстанция следва да установи дали са налице предпоставките за уважаване на искането на КОНПИ за отнемане в полза на държавата на описаното имущество на ответниците: наличие на значително несъответствие за целия проверяван период, както и липса на законен източник на доходи.

По въпроса как се определя дали имуществото е на „значителна стойност” и какво е значението на стойността на имуществото с оглед отнемането му по чл. 28 ЗОПДИППД е допуснато касационно обжалване и е даден отговор в Решение № 481/23.04.2013 г. по гр.д. № 99/2012 г. на ВКС, IV ГО, което препраща към формирана съдебна практика по чл. 290 ГПК: Решение № 70/04.07.2012 г. по гр.д. № 704/2011 г. на Върховен касационен съд, IV ГО, Решение № 231/11.07.2012 г. по гр.д. № 848/2011 г. на Върховния касационен съд, IV ГО /, както и ТР 4/2021 г. по т.д. 4/2021 на ОСГК на ВКС. Съгласно последното не представляват „имущество“ по смисъла на §1 т.4 от ДР на ЗПКОНПИ и не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на §1 т.3 от ДР на ЗПКОНПИ получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период. Не подлежи на отнемане в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество.

За установяването на втората предпоставка за отнемане по делото са събрани писмени доказателства и са изслушани заключенията на съдебно-оценъчна експертиза за стойността на имота в Берковица, съдебно-техническа експертиза за допълнително застрояване в същия имот, съдебно-стокова експертиза и съдебносъдебно-икономическа експертиза в различни

варианти.

В началото на проверявания период – 27 юни 2009 г. О. Р. и З. Р. не притежават недвижими имоти. Налице са данни, че са били собственици на лек автомобил ВАЗ, придобит преди периода на проверката, през 2007 г. През 2017 г. регистрацията на автомобила е служебно прекратена, няма данни да е отчужден и стойността му да трансформирана в друго имущество. В края на проверявания 10-годишен период, към 27 юни 2019 г. Р. и съпругата му също не притежават недвижими имоти, но през 2016 г. са придобили възмездно в режим на съпругеска имуществена общност от Община Берковица недвижим имот с идентификатор 03928.515.53 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Берковица, област Монтана, с площ от 432 кв. м., трайно предназначение на територията - урбанизирана, начин на трайно ползване - ниско застрояване, адрес на поземления имот: гр.***, кв. ***, ул. „****“ и сграда с идентификатор 03928.515.53.1 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр.Берковица, със застроена площ от 96 кв. м., брой етажи - два, предназначение - жилищна сграда, еднофамилна, с адрес: гр. ***, кв. ***, ул. „****“ – договор от 30 декември 2016 г, вписан в СВ при РС – Берковица акт № 3, том I от 04.01.2017 г. Платената цена съгласно договора е 23 159,37 лв. В исковата молба са въведени твърдения, че ответникът Р. е извършил пристрояване и надстрояване в имота, в които е вложил 28 800 лв, както и изградил ограда на стойност 2 500 лв. От заключението по съдебно-техническата експертиза на вещо лице инж. Б., се установява, че на място не са констатирани такива допълнително извършени строителни дейности, поради което съдът приема, че не е установено да е извършен разход на стойност 31 300 лв, от което да се е увеличило имуществото на ответниците Р.и. От допълнителното заключение на вещото лице инж. Б. се установява, че в имот с идентификатор 03928.515.53 е съществувала сграда с площ 80 кв.м, притежавана от Община Берковица и ползвана като Здравна служба, по настоящем разрушена. Тази сграда никога не е била придобивана от ответниците Р.и, нито те са влагали средства в нейното строителство или пристрояване, поради което отчетената й стойност от 19 200 лв не може да се счита за част от имуществото на Р.и. Поземлен имот с идентификатор 03928.515.53 и построената в него сграда Р.и са дарили на своя внук, ответника Я. О. с нотариален акт № 65, том II, рег. № 2258 от 30 май 2019 г. На основание чл. 144 от ЗПКОНПИ тази сделка е непротивопоставима на държавата, тъй като е извършена в полза на лице, намиращо се с прехвърлителите в родствена връзка по права линия. Към стойността на имуществото, притежавано от Р.и през проверявания период следва да се добави стойността от 20 766,60 лв, които те са вложили в строежи, осъществени от О. Р. в имот с идентификатор 03928.516.3. Имотът има земеделски характер, но е бил незаконно застроен от О. Р., който построил в него сграда на допълващо застрояване с площ 47,78 кв.м, друга такава с площ 29,26 кв.м. и надстройка на гараж с площ 20,16 кв. м. Извършеното незаконно строителство е констатирано с Констативни протоколи № 5, № 6 и № 7, трите от 25 юли 2019, съставени от Община Берковица. Доколкото това са официални документи, съставени от длъжностни лица в кръга на службата им, те се ползват с обвързваща доказателствена сила, поради което МОС приема, че строежите са извършени от О. Р., а относно стойността им съдът приема тази, посочена от вещото лице инж. Б. в изпълнената по делото съдебно-техническа експертиза. Безспорно е по делото, че ответниците Р.и притежават 15 бр. златни накити. Те са били открити в дома им при извършени следствени действия в хода на наказателното производство по ДП № 82/2019 г. и иззети. Пазарната стойност на бижутата съгласно извършената от вещо лице оценител експертиза възлиза на 17 008,55 лв. Съдът намира, че от тази стойност следва да се приспадне стойността на един златен ланец (7 137 лв) и едни златни обеци (468 лв), тъй като те не са възмездно придобити от ответниците. От показанията на свидетелите К. Ч. и В. Ч. се установява, че тези бижута са били подарени на Р.и от свидетелите по повод рождени дни. Не се касае до възмездно придобито имущество, поради което тези вещи не попадат в обхвата на проверката по ЗПКОНПИ. За останалите златни накити няма данни да са били дарени, следва да се приеме, че са възмездно придобити, а тяхната стойност е 9 403,55 лв. На 28 септември 2018 г. З. К. Р. е придобила чрез договор за покупка лек автомобил Опел Астра с ДКН *****. Автомобилът е бил отчужден на 15 януари 2019 г., като към този момент пазарната му

стойност е била 2 390 лв. Тази сума е влязла в патримониума на ответниците, поради което следва да се счита като част от имуществото им.

Сумарно имуществото на О. Р. и съпругата му З. Р., придобито през проверявания 10-годишен период, е в размер на 55 719,52 лв. Сумата включва стойността на придобитите терен и сграда в гр. Берковица, стойността на златните бижута, на лекия автомобил Опел Астра, придобит от З. Р. и отчужден, както и разходите за строежи в имота на ул. „Първи май“ 63). Мотивите на ОС Монтана при приемането на това имущество, налично към края на проверявания период, отговаря на ТР 4/2021 г. по т.д. 4/2021 на ОСГК на ВКС и следва да бъдат споделени.

Неоснователни са оплакванията срещу варианта на изчисление на вещото лице, според който са приложени корекции на суми в размер на 9198,13 лева. Този вариант на изчисление е съобразен с житейската логика, тъй като е логично с изтеглена сума от 200 лева и погасена вноса по кредит от 170 лева същия ден да се приеме, че погасяването е станало именно с част от изтеглените пари.

В своята СИЕ вещото лице Р. С. е отговорил на въпроса на база установените законни доходи и реално извършените разходи по стойност и след съпоставянето им по години, какъв е размерът на несъответствието между нетните доходи и стойността на придобитото имущество, изчислено в лева – по отделни години и с натрупване за целия период от 27.06.2009 г. до 27.06.2019 г. Като е съобразил отговорите в предишните въпроси и е съпоставил доходите, приходите, източниците на финансиране, обичайните и извънредни разходи на домакинството, нетните доходи, стойността на придобитото имущество по години и общо, вещото лице е посочило несъответствие от 120 407,03 лева. Тази сума не отговаря на дефиницията на т. 3 от ДР от ЗПКОНПИ, според която "значително несъответствие" е онзи размер на несъответствието между имуществото и нетния доход, който надвишава 150 000 лв. за целия проверяван период. Искането на Комисията би подлежало на отхвърляне дори и при това изчисляване, което не е съобразено с ТР 4/2021 г. по т.д. 4/2021 на ОСГК на ВКС, според което не участват при определяне размера на несъответствието съобразно нормата на §1 т.3 от ДР на ЗПКОНПИ получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период.

Поради липсата на първата предпоставка за отнемане по реда на ЗПКОНПИ искането на Комисията следва да бъде отхвърлено.

Неоснователни са оплакванията във въззивната жалба срещу приетата липса на несъответствие над 150 000 лева с позоваване на решение 29/12.04.2021 г. на ВКС по гр.д. 1021/2019 г., тъй като тази практика на ВКС е преодоляна с тълкувателно решение 4/2021 по т.д. 4/2021.

На отнемане по реда на ЗПКОНПИ подлежи само налично имущество, което съществува в патримониума на проверяваното или свързаните с него лица. Имущество, което е напуснало патримониума на проверяваното лице не може да бъде отнето от него: ако имуществото се намира у свързани лица, то се отнема от тях; ако е отчуждено в полза на трети лица, на отнемане подлежи равностойността на отчужденото имущество, когато отчуждаването е противопоставимо на държавата; ако отчуждаването не е противопоставимо на държавата, имуществото се отнема от приобретателя. Основната предпоставка за отнемането на незаконно придобито имущество е установяването на превишение между притежаваното от проверяваното лице имущество в началото и в края на проверявания период. Отнемането може да бъде извършено, в случай че имуществото в края на проверявания период се е увеличило в сравнение с това в началото на периода и това увеличение надхвърля посочения в § 1, т. 7 от ДР на ЗОПДНПИ (отм.), съответно в § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ размер. (в т.см. смисъл Решение № 191/15.02.2021 г. по гр. д. № 4768/2019 г. на ВКС, IV г. о., Решение № 97/18.05.2018 г. по гр. д. № 3224/2017 г. на ВКС, IV

г. о.). Следователно, отнемане не може да бъде извършено, в случай че превишението на имуществото е под посочения в закона размер, което не се установява в случая.

По повод оплакванията във въззивната жалба, че вещото лице по СИЕ не е взело предвид някои наредени суми от разплащателната сметка към кредитните карти, съдът излага следното.

От представените извлечения от банкови сметки на О. Р. се установява, че по неговите сметки са постъпвали суми чрез системите Money Gram и Western Union. От показанията на свидетеля Т. Л. се установява, че Р. е получавал по своята сметка суми от чужбина, изпращани от лица, работещи там, но тези суми той предавал на близки на наредителите, тъй като те не умеели да боряват с тези системи поради неграмотност. Не се установява сумите да са останали в патримониума на Р., поради което съдът не приема те да са част от неговото имущество. Същото се отнася и до сумите, получавани от Р. и съпругата му като кредити: те не са налични по банковите им сметки или в брой, затова и не подлежат на отнемане.

От банковата информация, събрана с разрешение на първоинстанционния съд за проверяваните лица се установява, че през няколко сметки, на които те са титуляри са преминали парични суми, които са внесени от трети лица, без да е установен произходът на паричните средства нито основанието поради което същите са внесени по сметките на ответниците по делото. Тези суми са изтеглени от титулярите на влоговете и не е ясно към края на проверявания период дали същите са налични. Не ясно също така дали същите не са преобразувани в друго имущество на ответниците или пък употребени от тях за покриване разноските за живот на семейството.

По тези съображения преминалите през банковите сметки на ответниците суми не следва да имат отношение към размера на несъответствието и именно затова ОС Монтана не ги е включил в този размер. Преминалите през банковите сметки пари без съмнение са били част от имуществото на ответниците, преди да бъдат изтеглени. Към момента на отправяне на искането на Комисията обаче същите вече не са по банковите сметки и в какво са били превърнати няма доказателства, а няма и твърдения от Комисията. Ето защо, доводите, черпени от неправилността на заключението на СИЕ в тази му част, са неоснователни.

Не следва да бъде отнето нещо, което не е налично, тъй като би се стигнало до наказване на ответника, каквато не е идеята на т.нар. „гражданска конфискация“ още повече, като се вземе предвид липсата на задължение за Комисията да доказва и дори да твърди връзка между евентуалната престъпна дейност и придобитите от ответниците права.

Придобито имущество са всички имуществени блага, които субектът някога е притежавал; а отчуждено имущество е придобито имущество, което впоследствие е напуснало патримониума на собственика, тъй като е преминало в собственост на друго лице (чрез сделка, по давност или публичен акт с отчуждително действие). Притежавано имущество е придобито имущество, което продължава да се намира в патримониума на субекта, тъй като не е отчуждено или изоставено, нито е потребено, обезценено (в т.ч. повредено или изхабено), унищожено или погинало. Непритежавано е имущество, което е било придобито, но вече е напуснало патримониума на лицето, тъй като е отчуждено, изоставено, потребено, обезценено (в т.ч. повредено или изхабено), унищожено или погинало. Притежаваното имущество има придобивна стойност, която показва какъв паричен ресурс е вложен за неговото придобиване, както и стойност при отчуждаване, която показва какъв паричен ресурс е получен при отчуждаването му (след приспадане на разходите за подобрения).

В този смисъл е приетото в ТР 4/2021 г. по т.д. 4/2021 на ОСГК на ВКС, според което законовото изискване е да е налице предмет на отнемане. Затова и в самия ЗПКОНПИ, чл.116 и следващите, са предвидени подробно редица обезпечителни мерки, които се налагат след като се съберат достатъчно данни, от които да се направи обосновано предположение, че имуществото е незаконно придобито. Целта на същите е да се предотврати предприемане от ответника на правни и фактически промени /напр. отчуждаване на права, укриване,

разпиляване, унищожаване на движими вещи/, които да осуетят осъществяването на правните последици, в които се състои исковата защита. От друга страна нормите на закона, касаещи предметния обхват на отнемането, са със санкционен характер, поради което и не могат да се тълкуват разширително. Следователно паричните средства, които са изразходвани и не са налични, доколкото не е установено да са трансформирани в реални активи или да се намират по сметка на проверяването лице или на лицата по чл.143, чл.144, чл.145 и чл.146 от ЗПКОНПИ, съответно по чл.63, чл.64, чл.65, чл.66 и чл.67 от ЗОПДНПИ /отм./, не попадат в предметния обхват на чл.141 и чл.142 ал.2 ЗПКОНПИ, съответно чл.62 и чл.63 ал.2 ЗОПДНПИ /отм./, не подлежат на отнемане и не участват при формиране на несъответствието. Нормите на чл. 62 и чл. 63, ал.2 ЗОПДНПИ /отм./ са възпроизведени в чл. 141 и чл. 142 от ЗПКОНПИ и приетото от ВКС и КС следва да се приложи съответно.

Неоснователни са оплакванията срещу пропуска на вещото лице да включи в частта имущество стойността на съборената след проверявания период сграда в имота в Берковица, тъй като първоинстанционният съд е съобразил тази стойност при изчисляване размера на несъответствието.

Неоснователни са оплакванията срещу преценката на свидетелските показания относно подарените накити. Показанията на К. Ч. и В. Ч. са последователни и логични предвид обичаите в общността на ответниците. При съпоставката на свидетелските показания и заключението на съдебно-стоковата експертиза следва да се извади стойността на един златен ланец (7 137 лв) и едни златни обеци (468 лв) от общата стойност на притежаваните накити и именно разликата е включена от първоинстанционния съд в стойността на притежаваното към края на проверявания период имущество. Неоснователни са оплакванията срещу кредитирането на показанията относно получавани от О. Р. заеми, тъй като сумите само са преминали през патримониума на този ответник, съответно не могат да формират превишение в края на периода.

Обжалваното решение не страда от пороците, описани във въззивната жалба. По изложените мотиви въззивната жалба следва да бъде оставена без уважение, а първоинстанционното решение – потвърдено.

При този изход на спора в полза на адв. И. Т. Ц. от АК София следва да се присъди адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАДВ. за процесуално представителство на О. Р. и З. Р.. Договорите за правна защита и съдействие са от 15.09.2023 г., поради което се прилага НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ДВ бр. 88 от 4.11.2022 г. за процесуално представителство на О. Р. при материален интерес от 71 979,14 лв. (14778, 40 лева + 29160 лв. + 28040,74 лв.) минималният адвокатски хонорар е 6408,32 лв. и тази сума следва да се присъди в полза на адв. Ц.. За процесуално представителство на З. Р. при материален интерес от 32 920 лв. (620 лв. + 1000 лв. + 31300 лв.) минималният адвокатски хонорар е 3283,60 лв. и тази сума следва да се присъди в полза на адв. Ц..

По повод частна жалба срещу определението на ОС Монтана от 25.04.2023 г. по чл. 248 ГПК съдът излага следните съображения. Основателни са оплакванията, свързани с приложимата редакция на НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и с формирането на материалния интерес. За да се определи последния за всяко от процесуалните правоотношения между адвоката и страната, следва да се вземат предвид отделните претенции към ответниците, като претенцията спрямо Я. О., за когото не се претендира адвокатско възнаграждение, следва да бъде извадена. Договорите за правна защита и съдействие са от 16.03.2022 г., поради което адвокатските хонорари следва да се изчислят според приложимата към тази дата редакция на НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а не, както се твърди в частната жалба към деня на иска. При интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. хонорарът е 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. Следователно адвокатският хонорар, дължим на адв. Ц. за представителство на О. Р. пред първата инстанция, е 2689, 37 лева адвокатският хонорар, дължим на адв. Ц. за представителство на З. Р. пред първата инстанция, е 1517,60 лева. Определението на ОС Монтана по чл. 248 от ГПК следва да бъде

отменено, а решението следва да бъде изменено в частта за разносните, като на адв. Ц. бъдат присъдени 2689, 37 лева адвокатски хонорар за представителство на О. Р. и 1517,60 лева адвокатски хонорар за представителство на З. Р. вместо присъдения от ОС Монтана общ хонорар за двамата в размер на 19 691,92 лв. За яснота решението в частта за разносните следва да бъде отменено изцяло.

Адв. И. Ц. е посочил банкова сметка, по която Комисията може да заплати адвокатските хонорари на л. 89 и 92 от настоящото дело.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 44 от 07.02.2023 г. по гр.д. 183/2021 на ОС Монтана с изключение на частта за разносните.

ОТМЕНЯ определение №199 от 25.04.2023 г. по гр.д. 183/2021 на ОС Монтана и вместо него:

ИЗМЕНЯ решение № 44 от 07.02.2023 г. по гр.д. 183/2021 на ОС Монтана в частта за разносните, като **ОТМЕНЯ** решението в частта, в която Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество е осъдена да плати на адвокат И. Т. Ц. възнаграждение на основание чл. 38 от ЗАдв в размер на 19 691,92 лв. за осъществено процесуално представителства на ответниците О. Р. и З. Р. и вместо това **ОСЪЖДА** Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв да плати на адв. И. Т. Ц. от АК София 2689, 37 лева адвокатски хонорар за представителство пред ОС Монтана на О. Р. и 1517,60 лева адвокатски хонорар за представителство пред ОС Монтана на З. Р..

ОСЪЖДА Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на адв. И. Т. Ц. от АК София на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция за процесуално представителство на О. Р. в размер на 6408,32 лв. и на З. Р. в размер на 3283,60 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховния касационен съд по реда и предпоставките на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____